

dr. Lenhardt Balázs
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 2 | 10161

Érkezett: 2013 FEBR 25.

Írásbeli kérdés

dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a belügyminiszterhez.

„Máris gyarmat vagyunk?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Február 20-án valakik ismét alattomosan kést döfték minden szolnoki szurkoló, és minden jóérsésű magyar ember szívébe. Nemzetközi kupameccset játszott a Szolnoki Olaj KK kosárlabda csapata az izraeli Hapoel Holon ellen, azonban a Tiszaligeti Sportcsarnokba nem engedték be sem a magyar csapatért szorítók transzparenszeit, sem a székely, sem pedig a magyar zászlót. Ennek nyomán a felháborodott szurkolók bojkottálták a mérkőzést.

Egyes információk szerint a gyalázatos intézkedés az izraeli csapat biztonsági főnökének a kérésére történt, akik tagadják ezt. Akkor talán ismét a súlyos megfelelési kényszer áll a háttérben? Mindenesetre a szolnoki szervezők nem szégyellték elrendelni ezt a hazaárulást. Közleményük szerint „a klub elkötelezett híve annak, hogy a rendezvényein politikai-, vallási-, és felekezeti hovatartozásra való tekintettel kirekesztő megnyilvánulások ne forduljanak elő.” Vajon kit rekeszt ki, és milyen biztonsági kockázatot jelenthet egy magyar zászló a vendégcsapatra nézve? És Izraelre nézve? Talán azt, hogy a büntudat folyamatos injekciózása ellenére még maradt bennünk némi nemzeti öntudat?

Azon a szerdán Szolnokon tilos volt magyarnak lenni, az eset azonban nem egyedi, sajnos voltak már hasonló események a közelmúltban. Gondoljunk csak a zártkapus magyar-oláh mérkőzésre vagy arra, hogy Veszprémben a nemzetközi kupameccseken tilos a magyar himnuszt énekelni, sőt, a tilalom megszegésének esetére szankciókat is kilátásba helyeztek.

Miniszter úr szerint Magyarországon van mitől félnie egy izraeli sportcsapatnak? Ha nincs, akkor mi indokolta a rend (h)éber óreinek megerősített jelenlétét, ami a lelátókra is kiterjedt?

Mit kerestek a csarnok mögött a Terrorelhárítási Központ emberei? A kosárlabda-mérkőzést a Szolnoki Rendőrkapitányság érvényes szerződés alapján biztosította, de állításuk szerint a beléptetést nem ők végezték. Miközben a szurkolók közleménye világosan fogalmaz: ők a rendőrséggel egyeztettek arról, hogy milyen drapériákat lehet bevinni a lelátóra. Valaki tehát nem mond igazat. A szurkolóknak nem áll érdekükben hazudni, ők azóta is a Szolnoki Olaj meccseiről való távolmaradásukkal tüntetnek az elfogadhatatlan intézkedéssel szemben.

Tervez-e a kormány valamilyen lépést az ügy kivizsgálása, illetve annak érdekében, hogy a továbbiakban ne fordulhasson elő hasonló eset Magyarországon? Ne próbálják azzal a sablonos válasszal megúszni az egészet, mint a parlamentben felszólaló államtitkár, aki szerint a rendőrségnek semmi köze nem volt az eseményhez, de elítéli a magyar zászló kitiltását. Továbbá legyen szíves tájékoztatni arról, hogy az adófizetőknek pontosan mennyi pénzébe került a megerősített rendőri jelenlét!

Budapest, 2013. február 25.

dr. Lenhardt Balázs
nemzeti radikális országgyűlési képviselő